

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราเป็นความผิดที่มีความเกี่ยวข้องกับความผิดหลายลักษณะด้วยกัน กล่าวคือ นอกจากเป็นความผิดเกี่ยวกับเพศแล้วยังเป็นความผิดเกี่ยวกับเสรีภาพ ชื่อเสียง ความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย และผลของการกระทำความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรานั้นไม่เพียงเป็นการทำร้ายร่างกายผู้ถูกกระทำเท่านั้นแต่ยังเป็นการทำร้ายสภาพจิตใจของทั้งผู้ถูกข่มขืนกระทำชำเราและครอบครัวเป็นอย่างมาก และยังอาจก่อให้เกิดปัญหาสังคมต่างๆ ตามมาในภายหลังอีกด้วย ซึ่งปัญหาความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรานั้นนับวันจะยิ่งทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้นดังจะเห็นได้จากในแต่ละวันเรามักจะพบข่าวคราวการกระทำความผิดเกี่ยวกับการข่มขืนกระทำชำเราปรากฏทางสื่อต่างๆ เป็นจำนวนมากโดยมีปรากฏให้เห็นทั้งการข่มขืนกระทำชำเราเด็ก คนชรา คนพิการ หรือแม้กระทั่งพ่อข่มขืนกระทำชำเราลูก หรือลูกข่มขืนกระทำชำเราแม่ตนเองนอกจากนี้ยังมีการข่มขืนกระทำชำเราในลักษณะอื่นๆ อีกมากมาย โดยได้มีการวิเคราะห์ปัญหาการข่มขืนกระทำชำเราในประเทศไทยว่าทุกๆ 1 ชั่วโมง ผู้หญิงและเด็กจะถูกข่มขืนกระทำชำเรา ทำร้ายร่างกาย และกระทำอนาจาร 1 คน และในจำนวนพวกนี้จะมีเด็กหญิงอายุต่ำกว่า 15 ปี ถูกข่มขืนกระทำชำเราเฉลี่ยวันละ 2 ราย จำนวนเหล่านี้เป็นเพียงกรณีที่มีการแจ้งความดำเนินคดีกันเท่านั้น ในความเป็นจริงแล้วยังมีกรณีเช่นนี้เกิดขึ้นอีกมากแต่ไม่มีการแจ้งความดำเนินคดีซึ่งถือได้ว่าเป็นปัญหาใหญ่ของสังคมเลยทีเดียว

โดยส่วนใหญ่แล้วเมื่อมีการพูดกันถึงคำว่า "ข่มขืนกระทำชำเรา" เรามักจะนึกถึงเหตุการณ์ที่ผู้ชายล่อลวง หรือใช้กำลังบังคับผู้หญิงที่มีใช้ภริยาของตน เพื่อต้องการที่จะมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิง และข่าวคราวเกี่ยวกับการข่มขืนกระทำชำเราที่ปรากฏให้เห็นทางสื่อต่างๆ ก็มักจะเป็นในลักษณะของการที่ผู้ชายข่มขืนกระทำชำเราผู้หญิงเสียเป็นส่วนใหญ่ นอกจากนี้ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ได้ให้ความหมายของคำว่า "ชำเรา" ว่า หมายรวมถึง การร่วมประเวณี และคำว่า "ร่วมประเวณี" หมายถึง การเสพลังวาส¹ หรือเป็นการล่องเสพลังวาส หรือ ผสมเพศซึ่งกันและกันในระหว่างชายกับหญิง ในลักษณะของการร่วมประเวณีตามธรรมชาติ ซึ่งย่อมาหมายถึง การร่วมเพศระหว่างชายกับหญิง โดยอวัยวะสืบพันธุ์ของ

¹ พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2493, หน้า 338, 756, 892.

ชายล้วงล้าเข้าไปในช่องคลอดของหญิง แม้จะเข้าไปเพียงเล็กน้อยก็ตาม โดยศาลฎีกาได้เคยวินิจฉัยวางหลักไว้ว่า ของลับของจำเลยได้เข้าไปในช่องลับของผู้เสียหายราว 1 องศาถือได้ว่าเป็นการกระทำชำเราสำเร็จแล้ว (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1133/2509) หากอวัยวะสืบพันธุ์ของจำเลยเพียงแต่จรดอยู่บริเวณปากช่องคลอดของผู้เสียหาย มิได้ล้วงล้าเข้าไปในช่องคลอด จำเลยก็มีความผิดฐานพยายามข่มขืนกระทำชำเราเท่านั้น (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 85/2504) จะเห็นได้ว่า ความสำคัญของการกระทำชำเรานั้นอยู่ที่อวัยวะสืบพันธุ์ของชายได้ล้วงล้าเข้าไปในช่องคลอดของหญิง โดยผู้ที่กระทำความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราโดยตรงได้จะต้องเป็นผู้ชายเท่านั้น ส่วนผู้ถูกกระทำก็ต้องเป็นหญิงเท่านั้น

ปัจจุบันสังคมมีความเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก โดยมีพฤติกรรมในการแสวงหาความพึงพอใจทางเพศ (Sexual Satisfaction) ในหลายลักษณะไม่ว่าจะเป็นการกระทำที่หญิงเป็นฝ่ายกระทำต่อชาย หญิงเป็นฝ่ายกระทำต่อหญิงด้วยกัน ชายเป็นฝ่ายกระทำต่อชายด้วยกัน หรือชายเป็นฝ่ายกระทำต่อหญิงโดยกระทำต่ออวัยวะอื่นนอกจากช่องคลอดของหญิง (Vagina) เช่น การกระทำต่อช่องทวารหนักของหญิงหรือชาย (Anal Genital) โดยใช้อวัยวะเพศของชายสอดใส่เข้าไปในช่องทวารหนัก หรือการที่ชายสอดใส่อวัยวะเพศเข้าไปในช่องปาก (Mouth) ของหญิงหรือชาย (Fellatio) หรือการใช้ปากสัมผัสกับอวัยวะเพศของหญิง (Cunnilingus) เป็นต้น

กรณีที่ผู้หญิงเป็นฝ่ายกระทำต่อผู้ชายนั้น โดยส่วนใหญ่แล้วมักจะคิดว่าไม่มีทางเป็นไปได้เนื่องจากผู้หญิงมีความอ่อนแอกว่าผู้ชายแล้วจะบังคับผู้ชายได้อย่างไร แต่ความจริงแล้ว ก็มีความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นแม้ว่าจะมีโอกาสเล็กน้อยก็ตาม เช่น กรณีที่ฝ่ายชายเป็นเด็กที่ยังมีความอ่อนไหวในเรื่องเพศ ไม่อาจควบคุมอารมณ์ทางเพศหรือการกระทำของตนได้ก็อาจถูกฝ่ายหญิงที่มีความเชี่ยวชาญกว่าล่อลวงให้มีเพศสัมพันธ์ด้วยได้ หรือกรณีที่ฝ่ายชายไม่ใช่เด็กก็อาจมีการใช้ยาเพื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ หรือบังคับข่มขืนใจ หรือล่อลวงด้วยวิธีการอื่นๆ การกระทำที่ฝ่ายหญิงเป็นฝ่ายกระทำต่อฝ่ายชายนี้เคยมีปรากฏให้เห็นในสังคมไทยอยู่บ้าง แต่ก็ยังไม่มากนัก เช่น กรณีที่มีข่าวเมื่อกลางปี 2541 นักเรียนหนุ่มชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดนครศรีธรรมราช ถูกนักเรียนสาวพาณิชย์ 12 คน รุมโทรม เหตุเกิดจากความแค้นใจที่หนุ่มคนนี้หลอกเพื่อนสาวในกลุ่มแล้วทิ้ง จึงร่วมกันวางแผนลวงชายหนุ่มไปที่หอพัก อ้างว่าเป็นการขอพบครั้งสุดท้าย แต่เมื่อผู้ชายไปถึงก็ถูกกลุ่มนักเรียนสาวจับขังมัดเปลือยกาย หญิงสาว 12 คน หมุนเวียนกันข่มขืนจนกระทั่งชายหนุ่มอ่อนแรง อวัยวะเพศไม่แข็งตัว จึงโดนบีบ ขยี้ จนอวัยวะเพศบวมช้ำ รวมเวลาแล้วประมาณ 3 ชั่วโมงจึงปล่อยตัวเป็นอิสระญาติจึงนำส่งโรงพยาบาล แต่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถดำเนินคดีได้เนื่องจากเจ้าทุกข์ไม่แจ้งความเพราะความอาย อีกทั้งในทางกฎหมายยังไม่มีกฎหมายลงโทษผู้ที่กระทำความผิดฐานข่มขืนผู้ชาย หากมีการแจ้งความจริงก็ทำได้เพียงโทษอนาจารเท่านั้น นอกจากนี้ยังมีกรณีของกลุ่มผู้หญิงที่เรียกว่า "Faghag" ซึ่ง

เป็นกลุ่มผู้หญิงที่ชื่นชอบผู้ชายที่เป็นเกย์และจะใช้สารพัดวิธีเพื่อให้ได้ผู้ชายที่เป็นเกย์มาเป็นแฟนหรือสามี และสุดท้ายผู้ชายที่เป็นเกย์ก็จะต้องรับผิดชอบแต่งงานด้วย กรณีเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าผู้หญิงก็อาจบังคับข่มขืนใจ หรือล่อลวงผู้ชายได้เหมือนกัน และความเสียหายที่เกิดขึ้นกับผู้ชายทั้งความอับอาย และอาจต้องเลี้ยงดูผู้หญิงไปตลอดก็เป็นความเสียหายที่มากอยู่พอสมควรทีเดียว

พฤติกรรมในการแสวงหาความพึงพอใจในทางเพศอีกรูปแบบหนึ่งก็คือกรณีที่ผู้หญิงบังคับข่มขืนใจ หรือล่อลวงผู้ชายด้วยกันเพื่อสนองความต้องการทางเพศของตน โดยผู้กระทำความผิดในลักษณะนี้อาจเป็นผู้หญิงที่มีความรู้สึกทางเพศอย่างเพศชาย ในบางรายอาจเข้ารับการผ่าตัดแปลงเพศโดยการตัดเอาก่อนเนือบริเวณสะโพก หรือบริเวณใกล้เคียง และตกแต่งให้มีลักษณะคล้ายอวัยวะเพศชายเย็บติดกับอวัยวะเพศหญิง และสามารถร่วมเพศได้อย่างผู้ชายเพียงแต่ไม่มีลูกอัณฑะที่ทำหน้าที่สร้างเชื้ออสุจิเท่านั้น โดยลักษณะในการลวงละเมิดทางเพศของผู้หญิงประเภทนี้จะมีตั้งแต่กอด จูบ ลูบ คล้ำ และอาจเกินเลยไปจนถึงการใช้วัตถุสิ่งของ อวัยวะของร่างกาย หรืออวัยวะเพศชายที่ทำเทียมขึ้นมาลวงล้ำเข้าไปในอวัยวะเพศ หรือทวารหนักของอีกฝ่าย การกระทำที่เกินเลยไปดังกล่าวนี้ก่อให้เกิดความเสียหาย ความเจ็บปวด และความอับอายให้แก่ผู้ถูกกระทำไม่น้อยไปกว่าการถูกข่มขืนกระทำชำเราโดยผู้ชายเลย

นอกจากการกระทำในลักษณะที่ผู้หญิงเป็นฝ่ายกระทำต่อผู้ชาย และผู้หญิงกระทำต่อผู้หญิงแล้วพฤติกรรมในการแสวงหาความพึงพอใจในทางเพศในอีกรูปแบบหนึ่งที่กำลังเป็นปัญหาสังคมอยู่ในปัจจุบันนี้ก็คือการบังคับข่มขืนใจ หรือล่อลวงระหว่างผู้ชายกับผู้ชายด้วยกัน เพื่อสนองความต้องการทางเพศของตนอีกด้วย โดยผู้ชายที่ถูกกระทำในลักษณะนี้อาจเป็นผู้ชายที่มีความต้องการทางเพศแบบปกติ คือ ชอบเพศตรงข้าม หรืออาจเป็นผู้ชายที่มีความรู้สึกหันเหไปในทางเพศหญิง คือ มีความต้องการเป็นผู้หญิง โดยผู้ชายที่มีความต้องการเป็นผู้หญิงเหล่านี้ในบางรายอาจมีการผ่าตัดแปลงเพศให้มีลักษณะภายนอกคล้ายผู้หญิงโดยการผ่าตัดอวัยวะเพศชายออก และเจาะช่องให้มีขนาดเท่าช่องคลอดของผู้หญิงโดยทั่วไป จากนั้นจะทำการตกแต่งให้ดีก็จะมีลักษณะคล้ายช่องคลอดของผู้หญิง ซึ่งในบ้านเมืองเรามีผู้ชายที่มีลักษณะเช่นนี้มีอยู่อย่างมากมายในสังคม และในบางรายมีรูปร่าง ใบหน้า บุคลิกคล้ายกับผู้หญิง หรืออาจสวยงามกว่าผู้หญิงแท้ๆ เสียอีกถึงขนาดดูกันแค่เพียงลักษณะภายนอกอาจแยกไม่ออกว่าเป็นผู้ชายหรือผู้หญิง โดยลักษณะในการลวงละเมิดทางเพศของผู้ชายต่อผู้ชายก็จะมีตั้งแต่การกอด จูบ ลูบ คล้ำ หรือเกินเลยไปจนถึงการใช้วัตถุสิ่งของ อวัยวะเพศ หรืออวัยวะส่วนอื่นๆ ของร่างกายลวงล้ำเข้าไปทางทวารหนัก หรือช่องคลอดที่มีการทำเทียมขึ้นมา แม้ว่ากรณีนี้ผู้ถูกกระทำจะเป็นผู้ชายแต่ก็น่าจะสร้างความเสียหาย ความเจ็บปวด และอับอายต่อผู้ถูกกระทำไม่น้อยไปกว่ากรณีที่ผู้หญิงเป็นผู้ถูกกระทำเลย

ลักษณะการกระทำต่างๆ ที่กล่าวมาไม่ว่าจะเป็นการกระทำในลักษณะที่ผู้หญิง เป็นฝ่ายกระทำต่อผู้ชาย ผู้หญิงกระทำต่อผู้หญิง หรือผู้ชายกระทำต่อผู้ชาย แสดงให้เห็นว่า ปัจจุบันนี้อันตรายที่เกิดจากการล่วงละเมิดทางเพศที่มากกว่าการกอด จูบ ลูบ คลำ แต่ล่วงเลยไป จนถึงขั้นที่มีการใช้วัตถุสิ่งของ อวัยวะเพศ หรืออวัยวะส่วนอื่นๆ ของร่างกายล่วงล้ำเข้าไปทาง อวัยวะเพศ หรือทวารหนักของอีกฝ่ายนั้นไม่มีการจำกัดเพศของผู้กระทำ หรือผู้ถูกกระทำอีกต่อไป แล้วและนับวันก็จะยิ่งมีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น แต่เมื่อพิจารณาตามกฎหมายไทยแต่เดิมแล้วจะ พบว่าการกระทำต่างๆ เหล่านี้แม้ว่าจะเกิดจากการบังคับขู่เข็ญ หรือใช้กำลังบังคับผู้อื่นให้ยอมให้ ผู้กระทำแสวงหาความพึงพอใจทางเพศ และแม้ว่าจะก่อให้เกิดความเสียหาย ความเจ็บปวด ความรู้สึกรังเกียจ สะอิดสะเอียน ขยะแขยง หรือความอับอายแก่ผู้ถูกกระทำมากเพียงใดก็ไม่ถือเป็นความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา แต่เป็นได้เพียงความผิดฐานกระทำอนาจารเท่านั้นซึ่งถือว่า ยังมีบทลงโทษที่ไม่เหมาะสมเนื่องจากความผิดฐานกระทำอนาจารมีหมายความถึง การกระทำที่ไม่สมควรทางเพศต่อร่างกายของบุคคลอื่น เช่น การกอด จูบ ลูบ คลำร่างกายของผู้หญิงหรือชาย เพื่อเป็นการแสดงความใคร่ในทางเพศ จะเห็นได้ว่าเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระหว่างการกระทำ อนาจารที่เป็นการกอด จูบ ลูบ คลำกับการกระทำอนาจารที่มีการล่วงล้ำอวัยวะเพศ หรือทวารหนัก แล้ว ลักษณะของการกระทำและความเสียหายที่เกิดขึ้นมีความแตกต่างกันมากแต่การกระทำทั้งสองกลับถูกจัดให้เป็นความผิดฐานกระทำอนาจารเหมือนกัน

จากลักษณะของการกระทำที่เกิดจากผู้กระทำผิดและผู้ถูกกระทำเป็นเพศ เดียวกันก็ดีหรือกรณีหญิงเป็นฝ่ายกระทำการล่วงเกินทางเพศต่อชายก็ดีจึงได้มีการเรียกร้องให้ แก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราในประเด็นที่เกี่ยวกับความหมายของการ กระทำชำเราให้มีครอบคลุมถึงการกระทำผิดทางเพศในรูปแบบอื่นด้วย นอกจากนี้ยังมี ประเด็นที่สำคัญอีกประเด็นหนึ่งที่มีการเรียกร้องให้แก้ไข คือ การกำหนดให้สามีที่ข่มขืนกระทำ ชำเราถือว่าเป็นความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา ซึ่งแต่เดิมการที่สามีบังคับข่มขืนใจภริยาที่ชอบ ด้วยกฎหมายของตนเองเพื่อร่วมประเวณีด้วยนั้นไม่ถือเป็นความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา

ปัจจุบันได้มีการแก้ไขปรับปรุงประมวลกฎหมายอาญาที่เกี่ยวกับการกระทำ ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราในหลายประเด็นไม่ว่าจะเป็นในส่วนของความหมายของคำว่า "กระทำชำเรา" ก็ได้มีการนิยามความหมายใหม่ของการกระทำชำเราเอาไว้ในประมวลกฎหมาย อาญา มาตรา 276 และมาตรา 277 หรือในประเด็นเรื่องการข่มขืนกระทำชำเราระหว่างคู่สมรส หรือในเรื่องที่เกี่ยวกับผู้กระทำผิดและผู้เสียหายเพื่อให้ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรามี ขอบเขตของความผิดครอบคลุมถึงลักษณะการกระทำต่างๆ อันได้แก่ กรณีที่ผู้หญิงเป็นฝ่าย กระทำต่อผู้ชาย ผู้หญิงกระทำต่อผู้หญิง ผู้ชายกระทำต่อผู้ชาย หรือผู้ชายเป็นฝ่ายกระทำต่อผู้หญิง โดยทางอื่นนอกจากทางอวัยวะเพศหญิง เช่น ทวารหนักหรือช่องปาก รวมไปถึงกรณีที่บุคคลหนึ่ง

ใช้วัตถุอื่นใดกระทำกับอวัยวะเพศหรือทวารหนักของผู้อื่นด้วย ซึ่งการแก้ไขกฎหมายในลักษณะที่เป็นการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบความผิดเช่นนี้เป็นที่แน่นอนว่าจะต้องมีผลกระทบต่อการบังคับใช้ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา จึงควรศึกษาประมวลกฎหมายอาญาที่เกี่ยวกับการปรับปรุงความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราว่ามีข้อดีข้อเสียอย่างไรและก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงอย่างไรต่อสังคมบ้างตลอดจนผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการบังคับใช้กฎหมายเพื่อเสนอแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงแนวความคิดในการบัญญัติกฎหมาย และลักษณะของความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราตามกฎหมายไทยในอดีตนับตั้งแต่พระราชกำหนดใหม่ กฎหมายตราสามดวง พระราชกำหนดลักษณะข่มขืนล่วงประเวณี ร.ศ. 118 กฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ. 127 จนถึงประมวลกฎหมายอาญาที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน
2. เพื่อศึกษาถึงปัญหาเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศที่เป็นการกระทำระหว่างผู้หญิงกระทำต่อผู้ชาย ผู้หญิงกระทำต่อผู้หญิง หรือผู้ชายกระทำต่อผู้ชายที่เกิดขึ้นในประเทศไทย
3. เพื่อศึกษาถึงความเป็นมา และลักษณะของความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราในต่างประเทศ
4. เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการล่วงละเมิดทางเพศที่เกิดจากการกระทำระหว่างผู้หญิงกระทำต่อผู้ชาย ผู้หญิงกระทำต่อผู้หญิง หรือผู้ชายกระทำต่อผู้ชายที่มีการล่วงล้ำเข้าไปในอวัยวะเพศ หรือทวารหนักของอีกฝ่ายที่เกิดขึ้นในต่างประเทศ
5. เพื่อศึกษาหาแนวทางที่เหมาะสมในการปรับปรุงแก้ไข หรือเพิ่มเติมกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อลงโทษการกระทำระหว่างผู้หญิงกระทำต่อผู้ชาย ผู้หญิงกระทำต่อผู้หญิง หรือผู้ชายกระทำต่อผู้ชายให้สมกับความผิดที่ได้ก่อขึ้น

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

การกระทำความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราตามแนวความคิดใหม่ที่ได้นำมาบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมในประมวลกฎหมายอาญา(ปรับปรุงความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา) ได้ปรับเปลี่ยนในเรื่องของผู้กระทำความผิดและผู้เสียหาย โดยผู้กระทำความผิดอาจเป็นชายหรือหญิง และในขณะเดียวกันผู้เสียหายก็อาจเป็นชายหรือหญิงได้เช่นเดียวกัน ทำให้เกิดข้อถกเถียงหลายประการเกี่ยวกับเรื่องเพศของผู้กระทำความผิดและผู้เสียหายอันเป็นปัญหาเกี่ยวโยงถึง

เจตนารมณ์ในการบัญญัติกฎหมายตลอดจนการบังคับใช้กฎหมายว่ายังไม่เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพสังคมไทย เนื่องจากการกระทำชำเราหมายถึงความถึงการร่วมประเวณีกันตามธรรมชาติระหว่างผู้ชายกับผู้หญิง การบัญญัติให้ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราเป็นความผิดที่มุ่งคุ้มครองบุคคลทุกเพศจากการกระทำของบุคคลทุกเพศจึงเป็นการบัญญัติกฎหมายที่ขัดต่อความเป็นจริงตามธรรมชาติ ดังนั้นจึงควรจะบัญญัติความผิดฐานใหม่ขึ้นเพื่อให้ครอบคลุมถึงการกระทำในกรณีต่างๆ ที่อยู่นอกขอบเขตของความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยถึงประวัติศาสตร์ของกฎหมายและสภาพสังคมของประเทศไทยที่เกี่ยวกับความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรานับตั้งแต่พระราชกำหนดใหม่ กฎหมายตราสามดวง พระราชกำหนดลักษณะข่มขืนล่วงประเวณี ร.ศ. 118 กฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ. 127 ไปจนถึงประมวลกฎหมายอาญาที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน และศึกษาถึงความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรากับพฤติกรรมการล่วงละเมิดทางเพศที่เกิดจากการกระทำระหว่างผู้หญิงกระทำต่อผู้ชาย ผู้หญิงกระทำต่อผู้หญิง หรือผู้ชายกระทำต่อผู้ชายที่มีการล่วงล้ำเข้าไปในอวัยวะเพศ หรือทวารหนักของอีกฝ่ายในต่างประเทศและวิเคราะห์ข้อดีข้อเสียเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงแนวความคิดในการบัญญัติกฎหมาย และลักษณะของความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราตามกฎหมายไทยในอดีตนับตั้งแต่พระราชกำหนดใหม่ กฎหมายตราสามดวง พระราชกำหนดลักษณะข่มขืนล่วงประเวณี ร.ศ. 118 กฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ. 127 จนถึงประมวลกฎหมายอาญาที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน
2. ทำให้ทราบถึงปัญหาเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศที่เป็นการกระทำระหว่างผู้หญิงกระทำต่อผู้ชาย ผู้หญิงกระทำต่อผู้หญิง หรือผู้ชายกระทำต่อผู้ชายที่เกิดขึ้นในประเทศไทย
3. ทำให้ทราบถึงความเป็นมา และลักษณะของความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราในต่างประเทศ
4. ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมการล่วงละเมิดทางเพศที่เกิดจากการกระทำระหว่างผู้หญิงกระทำต่อผู้ชาย ผู้หญิงกระทำต่อผู้หญิง หรือผู้ชายกระทำต่อผู้ชายที่มีการล่วงล้ำเข้าไปในอวัยวะเพศ หรือทวารหนักของอีกฝ่ายที่เกิดขึ้นในต่างประเทศ

5. ทำให้ทราบถึงแนวทางที่เหมาะสมกับประเทศไทยในการปรับปรุงแก้ไข หรือเพิ่มเติมกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อลงโทษการกระทำระหว่างผู้หญิงกระทำต่อผู้ชาย ผู้หญิงกระทำต่อผู้หญิง หรือผู้ชายกระทำต่อผู้ชายให้สมกับความผิดที่ได้ก่อขึ้น

1.6 วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยในเรื่องนี้ทำการศึกษาและค้นคว้าวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) ซึ่งศึกษาค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลต่างๆ เช่น ตั๋วบทกฎหมาย, บทความ , ตำราทางวิชาการ, การให้ความเห็นของนักวิชาการจากการประชุมสัมมนาในโอกาสต่างๆ, คำพิพากษาศาลฎีกา และเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาวิเคราะห์หาข้อสรุป